

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1191/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812224947
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812224947.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: G. E. K., s.r.o., so sídlom v C., S. 5, P.: XX XXX XXX, zastúpeného R. E., s.r.o. so sídlom C., S. 5, IČO: XX XXX XXX, proti odporkyňi: K. N., bytom S. XXX/X, X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: T. H. so sídlom v S., H. IG., IČO: XX XXX XXX, odporkyňa aj vedľajší účastník zastúpení A. B. L., advokátom so sídlom v F., J. E. X/A, o zaplatenie sumy XXXX,XX Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 11C/47/2013-201 zo dňa 03. augusta 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, titulom trov právneho zastúpenia, vo výške 151,33 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. B. L., do troch dní.

Vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k odporkyňi uznesenie m e n í tak, že odporkyňi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyňi trovy konania vo výške 207,69 Eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. B. L. a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 253,90 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. B. L.. Odporkyňi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok v konaní pred súdom prvého stupňa vo výške 30,39 Eur. Zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania vo výške 41,52 Eur, na účet právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne JUDr. B. L.. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným dňa 18.12.2012 sa navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu proti odporkyňi domáhal zaplatenia 1 610,72 Eur spolu s kvantifikovaným úrokom z omeškania vo výške 93,18 Eur a ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 1 334,29 Eur od 12.06.2012 do zaplatenia. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 11C/47/2013-146 zo dňa 28.03.2014, ktorým konanie o zaplatenie istiny 765,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 93,18 Eur a ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 1334,29 Eur od 12.6.2012 do zaplatenia voči odporkyňi zastavil, z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom v tejto časti, a určil, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 507,26 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 28,18 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, následne z tejto sumy vždy od 21. nasledujúceho mesiaca až do 21.03.2011 do zaplatenia, ďalej s 9,25 % úrokom z omeškania zo sumy 28,12 Eur od 21.04.2011 do zaplatenia a s 9,25 % úrokom ročne zo sumy 28,12 Eur od 21.05.2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 25 Eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa každého mesiaca až do zaplatenia pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Proti tomuto rozsudku podal právny zástupca navrhovateľa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k.

17Co/659/2014-193 zo dňa 28.01.2015 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Následne súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 2 a § 146 ods. 2 O.s.p.. Pomerovo úspešnosť navrhovateľa a odporcu za účasti vedľajšieho účastníka v spore, berúc do úvahy pomer úspechu navrhovateľa v časti priznanej istiny vo výške 507,26 Eur k navrhovateľom pôvodne požadovanej istiny vo výške 1 610,72 Eur a po preskúmaní navrhovateľom ako i odporkyňou za účasti vedľajšieho účastníka uplatnených trov konania dospel k záveru, že navrhovateľ bol v predmetnom konaní úspešný na 31,49 % a neúspešný vo zvyšnej časti vyjadrenej percentuálne na 68,51 %, v ktorej bola úspešná odporkyňa za účasti vedľajšieho účastníka konania. Čistý úspech odporkyne za účasti vedľajšieho účastníka tak predstavuje 37,02 % (68,51 % - 31,49 %). Vzhľadom na uvedené súd priznal právnomu zástupcovi odporkyne a vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa spolu vo výške 420,07 Eur pozostávajúce zo 6-tich úkonov právnej služby po 38,18 Eur (1 x 38,18 Eur prevzatie a príprava zastúpenia za vedľajšieho účastníka z 18.02.2013, 1 x 38,18 Eur meritórne podanie vo veci za vedľajšieho účastníka z 21.02.2013, 1 x 38,18 Eur zastupovanie vedľajšieho účastníka na pojednávaní dňa 20.08.2015, 1 x 38,18 Eur prevzatie a príprava zastúpenia za odporkyňu z 20.11.2013, 1 x 38,18 Eur zastupovanie vedľajšieho účastníka a odporkyne na pojednávaní dňa 21.11.2013, 1 x 38,18 Eur vyjadrenie vo veci samej za odporkyňu z 10.03.2014, 5 x režijného paušálu vo výške 7,81 Eur a 1 x režijného paušálu vo výške 8,04 Eur, spolu režijný paušál 47,09 Eur), náhrady cestovného medzi F. a S. zo dňa 20.08.2013 a dňa 21.11.2013 v sume 57,10 Eur a náhrady za stratu času v uvedené dni vo výške 86,80 Eur. O náhrade trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku rozhodol súd s ohľadom na výsledok konania a vyššie uvedený pomer úspechu či neúspechu konkrétneho účastníka konania vo veci samej vo výške 30,39 Eur, predstavujúcich 31,49 % navrhovateľom zaplateného súdneho poplatku. O odvolacích trovách rozhodol súd prvého stupňa tak, že navrhovateľa zaviazal zaplatiť trovy odvolacieho konania odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi na účet ich právneho zástupcu vo výške 41,52 Eur, nakoľko mali v odvolacom konaní plný úspech.

Proti uzneseniu, vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka a odporkyne, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že súd odporkyňi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 52,89 Eur. Namietal, že odporkyňa si svojho právneho zástupcu zvolila až potom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom. Zastával názor, že vyjadrenia, či už písomné alebo ústne podané v mene odporcu alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti a nespĺňajú tak požiadavku účelnosti. Taktiež pokiaľ ide o úkon prevzatia a prípravy zastúpenia, navrhovateľ nesúhlasil s priznaním náhrady za tento úkon, nakoľko právny zástupca bol už oboznámený so skutkovým a právnym základom daného prípadu. V súvislosti s účasťou právneho zástupcu odporkyne na pojednávaní uviedol, že predmetného pojednávania sa zúčastnil aj vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom, z tohto dôvodu ide o neúčelné vykonaný úkon právnej služby. Navrhovateľ nevidel účelnosť v tých istých opakovaně vykonaných úkonoch tým istým právnym zástupcom, ktorý zastupuje vedľajšieho účastníka i odporkyňu. Trovy konania vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelne vynaložené na uplatnenie a bránenie práva, nakoľko jeho podania sú abstraktné, všeobecné, bez znalosti prejedávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7MCdo/15/2014 zo dňa 24.03.2015 a sp. zn. 6Mcdco/5/2013 zo dňa 19.03.2014. Argumentoval, že občianske združenia majúce poslanie chrániť spotrebiteľa by mali byť schopné hájiť práva spotrebiteľa samé a nie nechať sa zastupovať právnym zástupcom. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03.

Vedľajší účastník a odporkyňa vo svojom vyjadrení navrhli uznesenie súdu prvého stupňa vo výrokoch o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka a odporkyne potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu, každému vo výške 26,45 Eur. Snahu spochybňovať nárok na náhradu trov konania považovali za nemiestnu. Dali do pozornosti, že doterajšie trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a v tejto súvislosti poukázali na uznesenia Krajského súdu T. sp.zn. 8Co/502/2015 a Krajského súdu S. sp.zn. 5Co/186/2013. Namietali, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Navrhovateľ ako „dominus litis“ vymedzuje

v žalobe predmet sporu, uvedie skutkové tvrdenia a právne argumenty. Úlohou právneho zástupcu vedľajšieho účastníka je brániť práva slabšieho v spore, preto mu nemôže byť na ujmu, že vecne reaguje a rozporuje obsahovo jednoduché podanie žalobcu. Uviedli, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný aj v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasili s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uviedli, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbrani". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právny zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutých častiach (vo výrokoch o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi a odporkyni) a zistil, že v týchto častiach je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť podľa § 220 O.s.p.. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V prípade rozhodovania o náhrade trov pri zodpovednosti za výsledok je rozhodujúcou okolnosťou miera úspechu účastníka vo veci, ktorá v prípade, ak účastník má plný úspech, znamená, že mu súd prizná celú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 15 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a nárok na náhradu za stratu času.

Podľa § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia čiastky 1.610,72 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 11C/47/2013-146 zo dňa 28.03.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/659/2014-193 zo dňa 28. januára 2015, zastavil konanie v časti zaplataenia istiny v sume 765,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 93,18 Eur a ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 1 334,29 Eur od 12.06.2012 do zaplataenia, odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 507,26 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 28,18 eur od 21.12.2009 do zaplataenia, následne z tejto sumy vždy od 21. nasledujúceho mesiaca až do 21.03.2011 do zaplataenia, ďalej s 9,25 % úrokom z omeškania zo sumy 28,12 Eur od 21.04.2011 do zaplataenia a s 9,25 % úrokom ročne zo sumy 28,12 Eur od 21.05.2011 do zaplataenia, všetko v mesačných splátkach po 25 Eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku vždy do 15-teho dňa každého mesiaca až do zaplataenia pod stratou výhody splátok. Vzhľadom na uvedené súd napadnutým uznesením rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., keďže v súlade so zásadou úspechu čistý úspech odporkyne, na strane ktorej vystupoval vedľajší účastník, predstavoval 37,02 % (68,51 % - 31,49 %). Súd prvého stupňa tak priznal odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 207,69 Eur a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý mal v konaní rovnaký úspech ako odporkyňa, priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 253,90 Eur.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k odporkyni a k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol tak, že odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne patrí náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia. V danom prípade sú však vedľajší účastník a odporkyňa zastúpení tým istým právnym zástupcom, ktorý si uplatnil náhradu trov konania za prípravu a prevzatie zastúpenia vedľajšieho účastníka; za prípravu a prevzatie zastúpenia odporkyne; za vyjadrenie zo dňa 21.02.2013, ktoré predložil za vedľajšieho účastníka; za účasť na pojednávaní dňa 20.08.2013, na ktorom zastupoval vedľajšieho účastníka; za účasť na pojednávaní dňa 21.11.2013, na ktorom zastupoval odporkyňu a vedľajšieho účastníka; za vyjadrenie zo dňa 10.03.2014, ktoré predložil za odporkyňu a náhradu trov cestovného a náhradu straty času. V tejto súvislosti je preto namieste namietané hľadisko účelnosti trov konania, ktoré bolo potrebné posudzovať osobitne pri odporkyni a osobitne pri vedľajšom účastníkovi. Je totiž potrebné mať na zreteli, že tieto subjekty vystupujú v konaní samostatne, každý sám za seba. V prípade vedľajšieho účastníka, odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že navrhovateľ je v zmysle § 142 ods. 2 veta prvá O.s.p. povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania.

Vo vzťahu k odporkyni však už odvolací súd otázku účelnosti ňou vynaložených trov konania posúdil inak. Konanie začalo podaním návrhu dňa 18.12.2012. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 23.01.2013, od počiatku zastúpený právnym zástupcom a následne podal odpor proti platobnému rozkazu, doručený súdu prvého stupňa dňa 01.03.2013. Po týchto úkonoch odporkyňa udelila dňa 20.11.2013 všeobecnú plnú moc na zastupovanie rovnakému právnemu zástupcovi JUDr. B. L., ktorý v konaní háji aj záujmy vedľajšieho účastníka. Následne dňa 17.03.2015 doručil JUDr. B. L. súdu prvého stupňa vyúčtovanie trov konania, v ktorých si okrem náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka uplatnil i náhradu trov právneho zastúpenia za odporkyňu, a to za dva úkony právnej služby - príprava a prevzatie veci odporkyne a vyjadrenie predložené súdu za odporkyňu. Odvolací súd má za to, že v prípade úkonov právnej služby príprava a prevzatie veci odporkyne a vyjadrenie za odporkyňu išlo o duplicitné právne úkony, nakoľko išlo o právne zastupovanie v totožnej veci a právny zástupca tak nemusel vynaložiť čas na prevzatie a prípravu zastúpenia ďalšieho klienta - odporkyne. Z uvedeného je zrejmé, že za situácie, kedy už na strane odporkyne vystupovalo na ochranu jej práv spotrebiteľské združenie zastúpené advokátom, si odporkyňa sama zvolila advokáta, teda využila kvalifikovanú právnu pomoc. Odporkyňa si tak zvolila advokáta za situácie, kedy mala právnu pomoc advokáta už zabezpečenú prostredníctvom vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na jej podporu. Keďže odporkyňa požadovala náhradu trov právneho zastúpenia, je zrejmé, že sa svojmu advokátovi zaviazala za poskytnutú právnu pomoc zaplatiť. Pritom sa však odporkyni identickej právnej pomoci dostávalo sprostredkovane cez vedľajšieho účastníka a odporkyňa sa tak svojmu právnemu zástupcovi zaviazala zaplatiť za službu, ktorej obsah sa odporkyni už dostal inou cestou. Pokiaľ sa teda odporkyňa zaviazala zaplatiť za právnu pomoc, ktorej

identický obsah jej bol na jej podporu poskytovaný prostredníctvom vedľajšieho účastníka, boli tieto trovy odporkyne neúčelné. Postup odporkyne, ktorá si volí platenú právnu pomoc v situácii, kedy sa jej identická služba dostáva bezplatne prostredníctvom vedľajšieho účastníka, je z pohľadu odporkyne ekonomicky iracionálny, a tak sa javí, že v danej situácii nie je účelom právneho zastúpenia odporkyne poskytnutie právnej pomoci, pretože tá sa jej už dostala, ale iba násobenie trov právneho zastúpenia za tú istú službu prostredníctvom zvyšovania počtu zastúpených v tom istom konaní. V konaní, kde na strane účastníka vystupuje ako vedľajší účastník združenie na ochranu spotrebiteľa a účastník i združenie využívajú platenú právnu pomoc advokáta s identickým obsahom, sú účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia len na strane toho, komu bola právna pomoc v konaní poskytnutá skôr. Vzhľadom na uvedené odporkyne neprináleží náhrada trov konania (uplatnená za úkony právnej služby prevzatia a prípravy veci odporkyne a vyjadrenia za odporkyňu) pre ich neúčelnosť.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 151,33 Eur. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplata sumy 1.610,72 Eur s príslušenstvom, pričom vzal v priebehu konania návrh späť v časti 765,32 Eur. Súd odporkyňu za viazal uhradiť navrhovateľovi sumu 507,26 Eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Čistý úspech odporkyne za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne tak predstavuje 37,02 % (68,51 % - 31,49 %). Nakoľko sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplata sumy 1.610,72 Eur s príslušenstvom, základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 71,37 Eur (nie ako nesprávne uviedol súd prvého stupňa 38,18 Eur). Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal štyri úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky), vyjadrenie k žalobnému návrhu zo dňa 21.02.2013 (§ 13a ods. 1 písm. c/ citovanej vyhlášky), účasť na pojednávaní dňa 20.08.2013, účasť na pojednávaní dňa 21.11.2013, za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 285,48 Eur. Podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 3 x 7,81 Eur a 1 x 8,04 Eur, spolu 31,47 Eur. Ďalej patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka náhrada cestovného vo výške 1/3 (vzhľadom na účasť na 3 pojednávaní v daný deň na Okresnom súde Prievidza) za cestu na pojednávanie dňa 20.08.2013 z F. do S. a späť 240 km, pri základnej náhrade za km 0,183 Eur, spotrebe litrov PHM na 100 km 7 l a cene za liter PHM 1,50 Eur, spolu 69,12 Eur, z čoho 1/3 predstavuje 23,04 Eur a náhrada cestovného vo výške 1/2 (vzhľadom na účasť na 2 pojednávaní v daný deň na Okresnom súde S.) za cestu na pojednávanie dňa 21.11.2013 z F. do S. a späť 240 km, pri základnej náhrade za km 0,183 eur, spotrebe litrov PHM na 100 km 7 l a cene za liter PHM 1,44 Eur, spolu 68,11 Eur, z čoho 1/2 predstavuje 34,06 Eur. Taktiež vedľajšiemu účastníkovi prináleží náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za osobnú účasť JUDr. B. L., právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, na pojednávaní dňa 20.08.2013 za 8 polhodín (aj začatých polhodín) po 13,02 Eur znížená o 1/3, v celkovej výške 34,72 Eur. Pokiaľ však ide o náhradu za stratu času za cestu na pojednávanie dňa 21.11.2013 za 8 polhodín (aj začatých polhodín) po 13,02 Eur zníženú o 1, ktorú súd prvého stupňa priznal v celkovej výške 52,08 Eur, odvolací súd má za to, že predmetná náhrada za stratu času vedľajšiemu účastníkovi neprináleží. Na pojednávaní dňa 21.11.2013 bol vedľajší účastník zastúpený advokátskym koncipientom Mgr. Q. E.. Odvolací súd považuje za opodstatnenú odvolaciu námietku navrhovateľa, poukazujúcu na účel inštitútu náhrady za stratu času advokáta, ktorým je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť odborného charakteru. Náhrada za stratu času v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaním právnych služieb. Nakoľko v preskúmvanej veci sa pojednávania vytyčeného súdom prvého stupňa dňa 21.11.2013 nezúčastnil osobne advokát JUDr. B. L., ale na zastupovanie substitučne splnomocnil advokátskeho koncipienta Mgr. Q. E., je zrejmé, že advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta, pretože iba v prípade poskytovania právnej služby osobne advokátom je splnená podmienka existujúceho objektívneho dôvodu, pre ktorý nemôže poskytovať inú právnu službu. Odvolací súd vzhľadom na uvedené náhradu trov právneho zastúpenia priznané súdom

prvého stupňa znížil o sumu uplatnenej náhrady za stratu času za pojednávanie dňa 21.11.2013 (52,08 Eur vrátane DPH), ktorá v prípade právneho zastupovania na pojednávaní advokátskym koncipientom dotknutému účastníkovi nepatrí. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu 408,77 Eur (z toho tarifná odmena spolu s režijnými paušálmi predstavuje 316,95 Eur, náhrada cestovného 57,10 Eur, náhrada za stratu času 34,72 Eur), z čoho hodnota 37,02 % predstavuje sumu 151,33 Eur. Odvolací súd vzhľadom na uvedený výpočet náhrady trov konania konštatuje, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o náhrade trov konania, pričom nielenže vychádzal z nesprávnej výšky odmeny za 1 úkon právnej služby, ale celkovú výšku náhrady trov nepriznal v súlade s čistým úspechom odporkyne za účasti vedľajšieho účastníka vo výške 37,02 %.

Vzhľadom na uvedené uznesenie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania nebol vecne správny a odvolací súd ho preto zmenil podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že vo veci samej neúspešnému navrhovateľovi uložil povinnosť náhrady účelne vynaložených trov vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane úspešnej odporkyne vo výške 151,33 Eur (ust. § 142 ods. 2 O.s.p.) a v časti, v ktorej bola odporkyni priznaná náhrada trov konania zmenil podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že odporkyni náhradu trov konania pre ich neúčelnosť nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko navrhovateľ i vedľajší účastník mali v odvolacom konaní úspech len čiastočný.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.